

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 420/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 21 maja 2021 roku w sprawie VII K 235/20.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego R. D. w punkcie 1 wyroku poprzez wskazanie w niej art. 4 § 1 k.k. mimo, że w okresie od daty popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu do momentu wyrokowania, treść przepisu przyjętego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>jako kwalifikacja prawna czynu tj. art. 272 k.k. nie uległa zmianie.</p> <p>Obraza przepisów prawa materialnego w zakresie podstawy prawnej wymiaru kary poprzez nie wskazanie w niej art. 4 § 1 k.k. pomimo wymierzenia oskarżonemu kary przy zastosowaniu art. 37a k.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji.</p>			
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Odnosząc się do powyższego zarzutu w pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że Sąd Najwyższy odnośnie do tej przyczyny odwoławczej wyraził w wielu orzeczeniach istotne poglądy. Wskazał m.in., że odwołanie się do zarzutu rażącego naruszenia prawa materialnego może mieć miejsce jedynie wówczas, gdy skarżący zarzuca dokonanie błędnej wykładni zastosowanego przepisu, zastosowanie nieodpowiedniego</p>				

przepisu lub niezastosowanie określonego przepisu w sytuacji, gdy jego zastosowanie jest obowiązkowe, ale pod jednym warunkiem – a mianowicie, że czyni to bez kwestionowania dokonanych przez sąd ustaleń faktycznych. Innymi słowy rzecz ujmując – obraza prawa materialnego może być przyczyną odwoławczą jedynie wtedy, gdy ma ona charakter samoistny (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 04.05.2005 r., II KK 478/04, Legalis). Podkreślić przy tym trzeba, że obraza przepisów prawa materialnego może wystąpić z różnych przyczyn, a w szczególności polegać może na błędnej wykładni danego przepisu, na zastosowaniu nieodpowiedniego przepisu lub zastosowaniu go w nieodpowiedni sposób, bądź też na zastosowaniu przepisu pomimo zakazu określonego rozstrzygnięcia lub niezastosowaniu normy, której stosowanie było obowiązkowe.

Natomiast zgodnie z doktryną i utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego nie stanowi obrazy prawa materialnego generalnie samo nieskorzystanie przez sąd z przysługujących mu możliwości określonego rozstrzygnięcia (wyr. SN z 18.6.2003 r., IV KKN 101/00, Legalis). A zatem, może też polegać na niezastosowaniu przepisu bezwzględnie obowiązującego albo zastosowaniu przepisu pomimo bezwzględnego zakazu. Natomiast zastosowanie albo niezastosowanie przepisu dotyczącego instytucji o charakterze fakultatywnym nie stanowi obrazy przepisów prawa materialnego.

Zauważyć też należy, iż w wyniku zmian dokonanych ustawą z dnia 19.7.2019 r. ustawodawca podzielił podstawę odwoławczą z art. 438 pkt 1 na dwie grupy uchybień. Pierwsza to obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji

prawnej czynu
przypisanego
oskarżonemu (art.
438 pkt 1 k.p.k.).
Druga to obraza
przepisów prawa
materialnego w
innych wypadkach
niż wskazany w pkt
1, chyba że pomimo
błędnej podstawy
prawnej orzeczenie
odpowiada prawu.
Dotyczy to podstawy
prawnej wymiaru
kary, środków
karnych, środków
probacyjnych,
środków
kompensacyjnych i
innych, w zakresie
których uchybienie
powoduje
niezgodność z
prawem tego
rozstrzygnięcia,
którą należy odnieść
do sytuacji prawnej
oskarżonego (zob.
D. Świecki w:
Skorupka, KPK.
Komentarz, Legalis
2020). W wyniku
tej zmiany nie każde
obecnie naruszenie
przepisów prawa
materialnego
prowadzi do zmiany
lub uchylenia
zaskarżonego
orzeczenia, gdyż
tylko wskazane w
art. 438 pkt 1
k.p.k., natomiast
naruszenie, o
którym mowa w
art. 438 pkt
1a k.p.k., tylko
wtedy, gdy z tego
powodu orzeczenie

nie odpowiada
prawu.

Przyjmuje się, że przy analizie względności ustawy dla konkretnego sprawcy winny być badane łącznie przepisy części ogólnej Kodeksu karnego oraz przepisy regulujące typy przestępstw umieszczonych w innej ustawie.

Uzasadniony bowiem jest pogląd, że pod pojęciem "ustawa" w rozumieniu art. 4 § 1 k.k. należy rozumieć nie konkretny akt prawny, ale cały obowiązujący w danym czasie porządek prawny" (por. wyr. Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 18.03.2014 r., II AKA 384/13, OSAK 2014, Nr 2, poz. 1). Wszak w rzeczywistości chodzi zaś o ten zespół norm, który będzie bądź to stanowić podstawę rozstrzygnięcia "w sprawie karnej", bądź też bezpośrednio kształtować sytuację prawną jednostki w "aspekcie prawnokarnym"(tak też W. Wróbel, Zmiana, s. 510).
Boviem zakresem stosowania reguły z

art. 4 § 1 k.k. objęta jest nie tylko zmiana "formalnie rozumianej ustawy karnej, ale wszelkich regulacji mających znaczenie dla odpowiedzialności karnej sprawcy, a więc przepisów dotyczących czynu zabronionego, grożących za jego popełnienie kar, dyrektyw ich wymiaru, zasad odpowiedzialności, innych prawnokarnych konsekwencji popełnienia czynu zabronionego, recydywy, wymiaru kary łącznej, amnestii czy zatarcia skazania" (tak też W. Wróbel, Zmiana, s. 647 i n.; podobnie S. Żółtek, w: Królikowski, Zawłocki (red.), Kodeks karny. Część ogólna, 2017, t. 1, s. 282). Nadto, podkreślić należy, iż stan prawny tworzą także źródła podustawowe, gdy dookreślenie stanu prawnego regulowanego ustawą następuje na mocy takich źródeł albo gdy chodzi o przepisy podustawowe wypełniające blankiet (zob. A. Zoll, w: Zoll (red.), Kodeks karny, t.

1, 2007, s. 77).
A zatem, pojęcie ustawy "względniejszej" odnosi się (...) zarówno do zmiany całej ustawy regulującej daną dziedzinę, np. wejście w życie nowego kodeksu karnego, jak i do zmiany poszczególnych przepisów modyfikujących kształt poszczególnych instytucji. Oceniając, która z ustaw jest dla sprawcy względniejsza należy brać niewątpliwie pod uwagę nie tylko zmiany o charakterze generalnym wpływające na sytuację prawną konkretnego oskarżonego, ale także – i to w szczególności wyrazisty sposób – zagadnienie ustawy względniejszej rysuje się w wypadku, gdy chodzi o porównanie kar i środków karnych. Istotne znaczenie ma przy tym zarówno zawartość katalogu tych kar i środków, jak i ustawowe granice ich stosowania.

Przenosząc powyższe teoretyczne wywody na grunt przedmiotowej sprawy zważyć należy, iż Sąd I instancji prawidłowo - wbrew twierdzeniom skarżącego - wskazał w podstawie prawnej skazania oskarżonego przepis art. 4 § 1 k.k. Bowiem o ile od daty popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu do momentu wyrokowania, treść przepisu art. 272 k.k. (znamiona opisanego w nim czynu) nie uległa zmianie, jak i nie doszło do zmiany przewidzianej w tym przepisie kary. Tym niemniej - biorąc pod uwagę powyższe rozważania - należało poddać analizie wszelkie konsekwencje prawnokarne (a nie tylko stricte wyłącznie literalne brzmienie przepisu art. 272 k.k.) związane ze skazaniem sprawcy w tym konkretnym przypadku. Podkreślić należy, iż Sąd Rejonowy w uzasadnieniu swego wyroku wskazał motywy, którymi

<p>kierował się stosując w stosunku do oskarżonego R. D. ustawę obowiązującą w czasie popełnienia czynu mu przypisanego, a mianowicie w dniu 18 listopada 2016 roku, uznając ją za względniejszą w stosunku do tej z daty orzekania, a mianowicie w dniu 21 maja 2021 roku (vide k. 197 akt sprawy). Jednocześnie dając wyraz temu, którą ustawę stosuje - wskazując w podstawie skazania przepis art. 4 § 1 k.k. - Sąd meriti nie miał obowiązku podawania go w podstawie wymiaru kary - o co postuluje apelujący - i orzeczenie również w tym zakresie odpowiada prawu.</p> <p>Tym samym, bezzasadne są zarzuty apelacji prokuratora, by Sąd Rejonowy uchybił regulacji art. 4 § 1 k.k.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z kwalifikacji prawnej</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

czynu przypisanego R. D. art. 4 § 1 k.k. oraz uzupełnienie podstawy prawnej wymiaru kary o art. 4 § 1 k.k.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek niezasadny z przyczyn wskazanych szczegółowo powyżej.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	

<p>Utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku w całości.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Wyrok słuszny, a apelacja Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Piotrkowie Trybunalskim bezzasadna.</p> <p>Sąd I instancji przeprowadził w przedmiotowej sprawie postępowanie dowodowe w sposób wszechstronny i wyczerpujący, a następnie zgromadzony materiał dowodowy podał rzetelnej analizie i na tej podstawie wyprowadził całkowicie słuszne wnioski zarówno co do winy oskarżonego w zakresie popełnienia przypisanego mu przestępstwa, subsumcji prawnej jego zachowania pod wskazane przepisy prawne, jak i w konsekwencji orzeczonej kary.</p>	
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu</p>	

<i>pierwszej instancji</i>			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem			

szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2	W oparciu o przepisy art. 636 § 1 k.p.k. i art. 9 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późniejszymi zmianami) - w		

	związku z nieuwzględnieniem apelacji wywiedzionej przez oskarżyciela publicznego - Sąd Okręgowy wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym obciążył Skarb Państwa.
7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator Prokuratury Rejonowej w Piotrkowie Trybunalskim.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 08 czerwca 2021 roku w sprawie VII K 851/20.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana